

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13599/2024
20.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници туженог-противтужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Анита Нуховић, адвокат из ..., против тужиоца-противтуженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милица Радивојевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 556/23 од 11.08.2023. године, у седници одржаној 20.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 556/23 од 11.08.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сјеници П 52/22 од 25.10.2022. године, ставом првим изреке, одбачене су противтужбе од 18.05.2021. године и од 27.09.2021. године у овој правној ствари због недостатка правног интереса. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 556/23 од 11.08.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђено је првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је

да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да је побијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим су противтужбе одбачене као недозвољене (због недостатка правног интереса) и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности (вредност предмета спора означена је у оба иницијална акта на износ од 1.000,00 динара), то ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. став 2. и 6. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић